

[Aksel Larsen.]

Følger for Arbejderklassen her i Landet, og jeg ved, at den ogsaa vil blive i allerhøjeste Grad til Skade for det lille Landbrug — men den vil ganske vist gavne det store Landbrug, Storbønderne, Godsejerne, Proprietærene og naturligvis de med dem forbundne Laanekapitalister.

Det staar jo endnu hen i det uvisse, hvad man agter at gøre med Landbruget, vi har ingen klar Besked faaet fra nogen Side, forskellige Ordninger ligger til Forhandling i Landbrugsorganisationerne og i Landbrugsministeriet, men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger dog nu, at Spørgsmaalet om Prisstigningerne og deres Følger vil og maa blive kædet sammen med Overvejelserne angaaende Forlængelse og Videreførelse af Landbrugsordningerne. Dette betragter jeg som et værdifuldt og positivt Tilsagn, og det glæder mig, at det ærede Medlem saaledes synes at have lært fra i Fjor.

I Fjor rettede han nemlig et meget haardt Angreb mod mig, fordi jeg foreslog, at man skulde gøre noget saadant. Jeg foreslog f. Eks. vedrørende Sukkerordningen, at man tænkte en Smule paa Landarbejderne, samtidig med at man gennemførte en Sukkerordning. Det blev afvist. Noget lignende foreslog jeg med Hensyn til Smørordningen. Jeg sagde, at hvis der skulde gives Landbrugere Millioner til Smørordningen, skulde man ogsaa tænke paa Landarbejderne og dem, som har med Mælken at gøre, men jeg blev afvist, det var ganske overflødig. Nu har den socialdemokratiske Presse til Overflod belært os om, at det ikke var overflødig; det kan enhver ogsaa se, naar man tager i Betragtning Landbrugernes Optræden over for Roearbejderne, Undermejeristerne o. s. v.

Men det glæder mig altsaa, hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale her er Udtryk for, at nu vil man føre Landbrugspolitik paa en anden Maade. Jeg mener i øvrigt, som sagt, ikke, at det er Landbrugsordningernes Forlængelse og Udvikling, det i første Række drejer sig om. Nej, det drejer sig om at komme Gælden til Livs, at foretage en Nedskrivning af Gælden, naturligvis med samtidige Foranstaltninger, saa en yderligere Gældsstiftelse forhindres for de Landbrug, som gældssane-

res. En saadan Gældsnedskrivning er nødvendig, og jeg anser den for gennemførlig. Samtidig bør man interessere sig for Skatterne. Her ved jeg godt, at Venstre og Konservative fortrinsvis interesserer sig for de direkte Skatter, navnlig Ejendomsskatterne, og næsten ikke kan se noget andet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har givet Udtryk for det samme i Gaar, da han om de forskellige direkte Skatter, der nu findes, sagde, at de var en Ulykke. Jeg kan ikke indse, at det er saa galt med disse direkte Skatter, naar de kun udgør mellem en Trediedel og Halvdelen af de indirekte Skatter. Heller ikke kan jeg indse, at det er Ejendomsskatterne, der i første Række tynger Landbruget, naar de for hele Landbrugets Vedkommende kun udgør ca. 40 Mill. Kr. om Aaret, medens Landbrugets Part af de indirekte Skatter dog maa vurderes til mindst 100 Mill. Kr. Jeg finder derfor, at man burde sætte ind paa dette Omraade.

Jeg siger i denne Forbindelse til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der fandt, at før havde vi Kommuniste været en Slags økonomiske Nudister, nu var det rigtignok anderledes fat med os, at jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Vi Kommuniste har aldrig været principielle Frihandelsfolk og har ikke, mig bekendt, nogen Sinde givet Udtryk for noget saadant. Vi har kritiseret Regeringens økonomiske Politik, og vi har kritiseret hele Valuta-centralpolitikken og alt hvad dermed følger, og det agter vi fortsat at gøre. Vi kritiserer det, fordi man har forsømt at ledsage denne Politik med Foranstaltninger, der forhindrer, at det hele virker monopoldannende og prisforhøjende eller som en ny kolossal indirekte Beskatning. Vi har aldrig erklæret, at vi var Modstandere af indirekte Beskatning, men vi har erklæret, at vi er Modstandere af de indirekte Skatter, som skaber Varefordyrelse for den brede Befolkning, og hvis dette er Nudisme, er det ogsaa Nudisme, hvad der staar i Socialdemokratiets politiske Program Punkt 10.

Det er min Opfattelse, at Parolen om, at Arbejdere og Bønder har fælles Interesser og bør staa sammen, er rigtig nok, men denne Parole virkeliggøres ikke ved ustandselige Frierier fra Regeringen til